

Instead of Foreword

Here's the book we have been awaiting for a long time. For decades we have been lamenting that it's high time for having it and that loosing hope that we are ever going to have it.

If we were blessed, and that is one of our most favorite saying, we should have had it long ago, and later just update it. It seemed it was easier earlier to come across them and compose the address book of our people in Diaspora, but it was as if they abhorred it themselves. Until recently, there were just a few writers in Diaspora. As the number of the expatriates grew, there was less hope that we will ever obtain this kind of lexicon. The most modest lexicon was an unreachable goal, but, here, in front of us there it is: the magnificent, regular, lexicon of Serbian writers in Diaspora prepared according to international standards, It will be one of the most important units of the future Serbian Encyclopedia .

Usually, for Serbs it is almost customary, things that ought to be done by state institutions are done by individuals on their own expense. It was so also in this pioneer endeavor. Institutions were replaced by Milena Milanovic who already indebted the Serbian culture with significant projects: *Serbs in the World*, *Renown Serbian Physicians*, *Serbs Who Have Marked the Twentieth Century*.

Her name is on the covers of these lexicons. It will be remembered not only by those who are in them but by those unnumbered who will be in need for it.

The exile is one of the first freedom institution. If the First Man was expatriate, all of his descendants were born abroad. The exile was before the most severe punishment and in our time it is chosen by free will. For a man it is easier to be a foreigner in a foreign than in his own country. The emigration is a divine institution. The man's right not to live in own country if the life in it is for him unbearable.

A language is a proof that a connections between skies and earth are never broken. By means of the language we remember and we are homesick. The language is the only homeland of the poets, especially poets in exile. The language has never ceased to fight for its rights. Therefore, it determines to the writers roads and destinies. Tyrannies

have never left behind any artwork. For creation process, the same freedom is necessary as the one that created the worlds.

Looks like Serbs write more than other nations. And they reveling to the paper more than to anybody, speaks about their destiny. A book titled *You will not easily get rid of a book*, is the one translated also here. In spite of all changes, new media, newspapers and new creations, the book, as an ideal invention, remains irreplaceable. Therefore, it will be triumphant in the end as it was triumphal in the beginning.

Matija Beckovic, Academician

Уместо предговора

Ево књиге коју смо одавно чекали. Деценијама смо се вајкали да је крајње време да је имамо и губили наду да ћемо је икад имати.

Да је било среће, што је већ једна од наших најчешћих узречица, она би била давно написана, а касније само допуњавана. Чинило се да је раније било лакше ући у траг и саставити адресар наших људи у расејању, али као да су од тога зазирали и они сами. Писци у изгнанству су се до скоро могли на прсте набројати. Што је изгнаника било више било је и мање наде да ћемо се икада домоћи оваквог лексикона. Најскромнији именик био је недостижни циљ, а ево, пред нама је велеlepни, регуларни, по међународним стандардима приређен лексикон српских писаца у расејању. Он ће уједно бити и једна од најважнијих јединица будуће Српске енциклопедије.

Код Срба је готово уведено у обичај да оно што би требало да раде државне институције чине појединци о свом трошку. Тако је било и у овом пионирском подухвату. Институције је заменила Милена Милановић, која је српску културу већ задужила значајним пројектима: Срби у свету, Познати српски лекари, Срби који су обележили двадесети век.

Њено име је на корицама и овог лексикона. Памтиће га не само они који су у њему пописани и побројани него и они неизбројни којима ће у будућим временима бити неопходан.

Изгнанство је једна од првих институција слободе. Ако је први човек био изгнаник и све његово потомство рођено је у изгнанству. Изгнанство је некад била најтежа казна, а у наше време се бира добровољно. Човек лакше подноси да буде туђин у туђој него у својој земљи. Емиграција је света институција. Право човека да не мора живети у рођеној земљи, ако му је живот у њој неподношљив.

Језик је доказ да везе између неба и земље нису никад прекинуте. Преко језика се сећамо и чезнемо за својим првим завичајем. Језик је једина отаџбина песника, а поготово песника изгнаника. Они су се најчешће и одлучивали за изгнанство да би могли слободно говорити и писати на свом матерњем језику. Језик никада није престао да се бори за своја права. Зато писцима одређује путеве и судбине. Тираније нису оставиле ниједно уметничко дело. За стваралаштво је неходна она иста слобода која је створила свет.

Као да Срби пишу више него други народи. А то што више поверавају хартији него икоме говори о њиховој судбини. Нећете се лако ратосиљати књиге, један је од најновијих наслова који је преведен и код нас. Упркос свим променама, новим медијима, новинама и новотаријама, књига као идеалан изум, остаје незамењива. Зато ће тријумфовати и на крају као што је тријумфовала на почетку.

Матија Бећковић, академик